

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt conformemur Christo per gaudiosum spiritum, tristem animam, &
corpus pœnosum. 2

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

& pœnostatem semper ob oculos habere, & si quãdoq; pro voto omnia habere nō possumus, pro ipsius amore libēter eisdem carere: si pœnis afficimur, easdem propter ipsum libēter ferre: si deniq; cōtemnimur atq; despiciamur, idip̄m propter amorem ipsius hilariter tolerare debemus.

Vt gaudiosum semper cum Christo spiritum habeamus. Cap. II.

ITaque nitamur cum Christo semper habere gaudiosum spiritum, & sentire in nobis hilaritatem illam ac lætam resignationem, & amorem illam, quam cum sua deitate semper habebat, vnionem, ita vt cum memoria nostra semper in Deum suspensi simus, cum intellectu Deum cognoscamus, & cū volūtate sine mutatione Deo per amorem vniti esse eligamus: atq; cum spiritu nostro per fidem, spem & charitatem in Deum nos conuertamus: vitamque gratiæ ex ipsa diuina essentia semper nobis quæramus. Sicut enim anima nostra sensitua suū ex aere anhelitū trahit, ita vt si aeris beneficio & continua illius attractione emissioneq; priuaretur, vita destituenda foret: similiter si elementorum nutrimentum ei subtraheretur, ita vt ab aqua & igne, terra vel aere subsidium non acciperet, corpus nutrire non posset, & per consequens mori oporteret (secundum hanc nanque sui partem bestiis comparatur, quæ & ipsæ ab eisdem elementis sustentantur) Sicut ergo (inquam) anima secundum infimam sui partem rebus creatis vitam conseruat, ita spiritus suū ab increata diuinitatis essentia nutrimentum capit. ¶ Et sicut anima sensitua suū ab aere spiritū cōtinue trahit, ita spiritus suū in Deo iugiter anhelitū capere debet, quatenus

Y nus

nus a Deo cibari & illuminari mereat, radiosque
 diuinos etiã animæ communicare & impartiri
 possit. Anima namque & spiritus, quãuis essentia
 liter vnum sint, est nihilo minus quædam inter
 los distinctio. Spiritus namque angelis assimila-
 tur, & est imago Dei in anima, viuitque ex Deo,
 qui in ipsa imagine existit. Porro, ex hac imagi-
 ne vis quædam emanat, synderisis vel vermis con-
 scientiæ nuncupata, quæ semper aduersus ma-
 lum remurmurat, & ad bonum sollicitat. Quan-
 do igitur anima spiritui subdita est, non habet
 synderisis ista, vnde remordeat, neque sustinet
 tunc anima vermem sese rodentem: quippe quæ
 vnum cū Dei imagine in spiritu est effecta. Et
 tunc spiritus & anima vnum in Deo lumen exi-
 stunt, & Deus operatur in spiritu, qui quum se in
 Deū inclinât, cū Deo vnitur, lucetque Deus in spi-
 ritu, sicut sol in vitru. Porro lux ista etiã in ani-
 mam sese diffundit, vnde vltterius etiã ipm cor-
 pus in anima et sanguine clarificatur. Et hæc etiã
 per gaudiosum spiritum, dolorosam animam
 & pœnosum corpus Christi fieri habent.

Vt cū Christo tristem animã habeamus,

DEinde etiã hoc in nobis sentire debemus,
 quod et Christus in tristissima anima sua,
 quateus & in hoc ipsi conformari possi-
 mus. ¶ Primo itaque, de Dei iniuria & contem-
 ptu dolere debemus, quod videlicet rãta ei a cre-
 aturis suis irreuerentia irrogatur, quodque tam
 parum ei seruitur, tam parum timetur atque dili-
 gitur, & tam fere nulla ei pro innumeris bene-
 ficijis suis gratiã actio referat. ¶ Secundo, de tot
 animarũ damnatione perpetua, quas Deus rã no-
 biliter condidit, quæque a summo bono sponte se
 auer-

LIBER III

auertunt ad vilissima atq; caduca, denuo erueſſi
 gentes dñm suum, & seipſos æternæ dñationi
 astringentes. Istud lugere atq; deſlere debemus,
 ac pro om̄ibus veniã & misericordiã postulare,
 Deoque suam triftẽ animam pro peccatis om̄i-
 um offerre. ¶ Deinde considerando abyſſum de-
 ſectuũ vitioꝝque noſtroꝝ, ad quæ oēs propenſi
 ſumus et inclinari, q̄d q̄ ſepe malas inelinationes
 opere complemus: contra hæc eadẽ, triftiſſimæ
 animæ ſuæ p̄fectionem eidẽ offerre & exhibere
 debemus. ¶ Tertio, triftabitur aia noſtra, q̄d ad
 gratiã Dei ſuſcipiendã tã inepti & inidonei ſu-
 mus, tãq; paræ virtutis & bonoꝝ opeꝝ in nobis
 ipſis inuenimus, q̄d q̄ Deo magis impedimẽto, q̄
 auxilio ſumus ad infundendũ nobis gratiã ſuã,
 vel aliqd boni in nobis operandũ. Cõtra hæc q̄ q̄
 ſanctiſſimã animã eius cunctis virtutibus exorna-
 tã patri cœleſti pro nobis et pro om̄ibus hoibus
 offeramus, Chriſtũq; rogemus, vt p̄ merita ſc̄a
 cœ ac doloroſæ animæ ſuæ, diuinitatẽ ſuã in ani-
 mã noſtrã radiare permittat, eãq; ſanctã & paci-
 ficã efficiat, & vires animæ noſtræ ſanctiſſimæ
 animę ſuę viribus cõiungat, animãq; noſtrã vir-
 tutibus illis exornet, quibus ſanctiſſima anima
 eius fuit ornata, quatenus altiſſima reuerendiſſi-
 maque deitas eius in anima noſtra, velut rex in
 throno ſuo ſedere, regnũq; animæ noſtrę per ſe
 ipſum regere, & omnes vires noſtras locis ſuis,
 in q̄bus primitus a Deo in paradifo collocatæ
 fuerunt, reſtituere, inque animæ noſtræ paradifo
 ſeipſum recreare, & cuncta ſibi contraria inde
 expellere, cunctaque ſibi delectabilia in ipſo plã-
 tare delectetur, videlicet aquilegiã ſapientiæ, ro-
 ſam amoris, liliũ caſtitiæ, humilitatis y iolã,
 Y ñ ſoli-

MARGARITAE EVANG.

solsequiū obedientiæ, et garyophilon gratitudinis, atq; tūc nobiscū cœnā suā seruare & de nostro epulari, diuinaq; virtute sua cuncta, quæ displicent in nobis, consumere, & animam nostram ad honorem suum possidere dignetur.

Vt cū domino nostro pœnosum corpus habeamus.

DEniq; sentire debemus in nobis, quod & in Christo Iesu. i. quoties vel paupras, vel pœnalitas, vel cōtemptus nobis accidit, hoc sentiamus in nobis, quod dñs Iesus Christus in sua sentiebat paupertate, quæ licet magna esset, nunquā tamē habere aliquid desiderauit. Quod idē quoq; in sua pœnalitate, in qua, licet maxima fuerit, nec minimā habebat impatiens cogitationē. Quod demū in ignominia sua: in q̄ sicut & in oībus q̄ ei accidebāt, cōstitutus, nusq; tamē inde se excutere moliebat: quippe q̄ nihil in se nisi amorem et patientiā sentiebat, totamq; vitā suā ad humilē, simplicē ac subiectā obedientiā ordinauerat, per quā cœlesti patri suo semp̄ obediebat. Ideoq; et nos istud in nobis sentire debemus, quatenus ip̄m in hoc sequi possimus, habēdo videlicet semp̄ cū ipso pœnosum corpus, mēbraq; nostra & corpus nostrū suis mēbris & corpori cōiungendo, ip̄m q; rogādo, vt p̄ merita sacrosancti, puri vulneratiq; corporis sui altissimā dulcissimāq; deitatē suā in nr̄m corpus radicare pmittat, ip̄m q; sanctū, sobriū, mundū & ap̄tū efficiat, & verecūdia cūctisque moralibus virtutibus exornet, q̄tenus diuinitatē suā in ip̄o velut impatorē in tabernaculo suo (q̄d q̄cunq; prexerit, secū ducit) habitare delectet. Sic itaque ipsum

ipm rogemus, vt suū de nō corpore tabernacu
lū efficere, ipm qz omī cœlesti exercitu circūal
lare, & intus cūctis virtutibus ad suā delectatio
nē exornare dignet. **U**scē, debet quisqz, primo cū
B. Maria Magdalena semp in spiritu Deo esse
vnitus, diuinā contēplando essentiā, ipsamqz hu
militer adorādo. Secūdo cū Martha exire, & sol
licite bonis actibus externis insistere, Tertio cū
Lazaro sedere in sepulchro pctā plangendo: qd
proprie ad incipiētes ptinet, sicut strenue bonis
actibus insistere, ad proficiētes, & in qeta & trā
quilla fruitione Deum expectare, ad perfectos.

Qualiter per septē horas dño cōformari, et
ipm eadem offerre debeamus. Cap. III.

Postq̄ igit̄ talē aliqz Dei & sui ipsius cogniti
onē est adeptus, taliterqz sibi fundus et ac
cessus in spiritū est patefactus, Deū semper
in occulto spūs sui q̄rere et adorare, atqz inibi p
fidē, spē & charitatē habitare, et sei ipm in diuinā
vnitatē (vbi in occulta abyssō includit̄, q̄tenus
vnus cū Deo sit spūs, et vnū corpus cū Christo)
iugiter inclinare debet, seruareqz in fundo aiḡ suę
superessentialē diuinā vnionē, & corā aīa sua lu
cidissimū speculū humanitatis Christi Dei et ho
minis, in quē p̄ fidē est trāsformatus in vna intē
tione, vna volūtate, vno desiderio & eodē amo
re cū Deo, faciēdo, dimittēdo & patiēdo oīa per
ipm, seruādo q̄qz p̄cepta, sequēdo cōsilia, et fat
endo p̄ Christū oīa q̄ status suus & ordo requirūt
Necqz em̄ negligēs esse debet in his, q̄ ad laudem
Dei in sc̄tā ecclesia seruari sunt instituta, p̄sertim
ad septē horas eanonicas nocturnas pariter atqz
diurnas, sed ea intus in interiori aīa tēplo, in oc

Y iij culto